

“Als je het goed hebt in deze wereld en je broeder gebrek ziet lijden, maar je hart voor hem toesluit, hoe kan Gods liefde dan in je wonen? Mijn lieve kinderen, laten we niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid”
1 Johannes 3: 17 en 18

European Christian Mission
maart 2019

nieuwsbrief
ALBERT-JAN
JACQUELINE
CLOON
NEDERLAND

Lieve mensen,

Kun je aan alles gewend raken? Eigenlijk is het erg om deze vraag te stellen, maar voor ons wordt het soms alweer een beetje ‘gewoon’: al die verhalen die we van mensen horen. De nood, de eenzaamheid die we om ons heen zien... Dat willen we niet! Want voor God is de nood in mensenlevens nooit ‘gewoon’. Hij trekt het Zich aan, Hij bekommert Zich erom en is met ontferming bewogen. Hij helpt waar Hij de kans krijgt. En Hij vraagt aan ons of wij willen zijn als Hij.

Ook voor ons is het steeds weer belangrijk om ons te laten raken door de verhalen van de mensen die we ontmoeten. Eind 2018 heeft een stagiaire een dag met ons meegelopen bij ‘Koffie met...’ Ze maakte daar een mooi verslag van en raakte ons daarmee in ons hart. Wat heeft ze de essentie van het contact dat we met de bezoekers hebben goed aangevoeld. We laten haar aan het woord:

Eenzaamheid

“Meteen om 10:00 uur kwamen de eerste mensen al binnen. Er wordt koffie/thee ingeschonken en als vrijwilliger kan je dan bij iemand aan een tafeltje gaan zitten. Ik kwam bij een man van rond de

vijftig te zitten. Ik vroeg hem of hij vaak bij ‘De Ontmoeting’ komt. ‘Iedere week’, was zijn antwoord. Ik kwam met hem in gesprek over zijn leven. En ik kwam erachter dat deze man nooit mee heeft kunnen komen in de maatschappij op het gebied van werk. Hij is alleenstaand, ouders overleden en een broer die in Canada woont. Hij heeft wat vrienden gevonden tijdens inloopochtenden bij ‘De Ontmoeting.’ Toen ik hem vroeg waarom hij altijd bij de inloopochtenden kwam was zijn antwoord: ‘Zo heb ik wat mensen om me heen om een praatje te maken.’

Er kwam een andere man bij zitten, zichtbaar verward. Hij hoorde op dat moment dat ik het met die andere man over zijn overleden ouders had. Hij reageerde hier meteen op: “Mijn vrouw is ook dood en als er één dood gaat, gaat de rest ook!” Veel mensen van zijn familie waren overleden. Ook deze man had niemand om zich heen. Toen iemand aan hem vroeg of hij zin had in de maand december was zijn antwoord: “Ik blijf liever in bed liggen, dan is deze maand het snelst voorbij.” Ook hij gaf aan dat hij bij ‘De Ontmoeting’ kwam omdat hij dan onder de mensen kon zijn. Ik voelde het ongemak bij mezelf groeien. Door deze gesprekken kwam eenzaamheid wel heel dicht bij. In mijn hoofd gingen vragen om als: Wat moet ik hier mee? Wat kan ik hier mee? Wat moet ik terug zeggen?

Wat later wilde ik bij een andere man aan een tafeltje gaan zitten, ik zag namelijk dat hij alleen zat. Ik vroeg hem: “mag ik bij je komen zitten?” Hij antwoordde: “Ik wil graag alleen zitten, dat ben ik gewend. Ik vind het mooi om te kijken naar andere mensen. Daar word ik blij van, praten is vermoeiend.” Hij bedankte me later dat ik hem alleen liet zitten. Zo sprak ik meer en meer mensen die deze dag binnen kwamen voor een kop koffie en meestal toch ook voor een praatje. Als laatste wil ik

Een bedankje voor al het mooie werk dat we mogen doen. Zo lief!

Deventer verlangt aandacht

“Er is zoveel eenzaamheid om ons heen. Mensen lijden ook gebrek aan aandacht, voelen zich niet gezien. Maar God ziet hen wel! En wij mogen met Zijn ogen naar mensen kijken.”

schrijven over een Turkse vrouw. Ze was gaan zitten en ik schoof bij haar aan. Deze vrouw vertelde ook over haar leven. Haar man was zes jaar geleden overleden. Ze sprak toen nog geen woord Nederlands. Dit bracht haar in een isolement. Ze is toen Nederlands gaan leren en ik kon vrij goed met haar communiceren. Toen ik vertelde dat ik trots op haar was zei ze: “Ja, maar het geeft nog steeds geen vrienden ik blijf een vreemde. Nu mijn man er niet meer is, heb ik geen doel meer en heb ik niemand meer om me heen. Ik ben alleen vanuit Turkije naar hier gekomen en mijn hele familie is nog daar. Gelukkig kan ik vaak naar Turkije gaan: daar zijn ze goed voor me.”

Na deze dag van meelopen was ik moe en had ik een hoofd vol vragen. De eenzaamheid heeft me geraakt door de verhalen en de gezichten van deze mensen. Dit heb ik nooit eerder zo concreet meegemaakt. Deze ochtend voelde voor mij alsof de wereld langs mij heen raasde. Stilstand,

leegte, eenzaamheid, onmogelijkheden, verdriet, pijn, sociale belemmeringen en kansarme omgevingen. Het maakt voor mij het grote verschil zichtbaar tussen de gemeenschap die we als kerkmensen met elkaar hebben (sociaal netwerk) en de eenzaamheid onder medeburgers.

Als we dit lezen dan gaat ons hart open voor de mensen die we over de vloer krijgen. We nemen de tijd voor hen, gaan het contact aan, we luisteren, voelen mee, moedigen aan en bemoedigen. Als er de gelegenheid voor is en zij er de toestemming voor geven, dan bidden we met ze en vertellen we over de vrede die we bij God mogen ervaren; in alle omstandigheden. Helpt u ons mee om er voor deze mensen te zijn? Ondersteunt u ons alstublieft met gebed, financieel of door mee te komen werken! Alle drie zijn hard nodig.

Volop gezelligheid na afloop van een medewerkersavond.

Echte ontmoetingen

We begrijpen dat u niet altijd naar ons toe kunt komen, maar dat is toch geen probleem? We komen ook graag naar u toe!

Privé

Vrede in alle omstandigheden, dat is ook voor ons niet vanzelfsprekend. Ook in ons leven gebeuren er dingen waarin we ons echt bewust moeten toevertrouwen aan God. Zo verscheen bij Albert-Jan in december weer een afwijkend plekje op zijn neus. Gelukkig bleek het geen nieuw gezwelletje te zijn; alles was gezond. Maar het bepaalde ons er weer bij hoe broos ons leven is. Wat zijn we dan dankbaar dat we God als Heer van ons leven kennen. Bij Hem zijn we geborgen. Wat een rust geeft dat!

Lieve mensen, dank voor jullie betrokkenheid. Het is zo fijn om te merken dat jullie hart voor ons open staat. Jullie gebed en financiële ondersteuning maken het voor ons mogelijk om ons werk te kunnen blijven doen. We ervaren dat Gods liefde in jullie woont.

En wij bidden dat Hij jullie daarvoor zal zegenen!

Hartelijke groet,

*Albert-Jan &
Jacqueline*

COLOFON

European Christian Mission (ECM)

is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel het evangelie te verspreiden in Europa. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ECM | Albert-Jan en Jacqueline Cloo willen zich fulltime in gaan zetten in de stad Deventer. Ze zijn hiervoor financieel afhankelijk van giften. Je kunt hen steunen door een gift over te maken op:

NL02INGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland o.v.v. 'fonds Cloo', of een machtiging afgeven via www.ecmnederland.nl/geven | ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer - Nederland 0570-637537

ftcloo@gmail.com

ecmnederland@ecmi.org

www.ecmnederland.nl

ecm

het Evangelie voor Europa

